

Galerie

Marjan Laaper laat je een uil in de ogen kijken

De tentoonstelling van Marjan Laaper stond gepland voor afgelopen december: de donkerste dagen zijn voor videokunst, haar medium, het best.

Vijf grote videowerken maakte ze, portretten van dieren die via beamers op de muren verschijnen als gewichtloze visioenen - monumentale vogels, een slapende rode panda, een slak op het handje van een Chinees beeldje.

Vooraf dat laatste levert een concurrentie in sierlijkheid op, zo gracieus als het dier over het porselein beweegt.

Corona zorgde voor uitstel naar een lichter seizoen, maar in zekere zin past dat beter. Want nu de lente begint en zonlicht de verduisterde galerie in sijpelt, herinnert Laapers trage videowerk aan hoe tijd niet enkel lineair verloopt. Tijd is ook circulair, want de seizoenen keren altijd terug.

En dus ligt de panda onbekommerd te slapen, en heeft een nijlganser kuikens zoals ieder jaar. De jaarvogel die je begroet wanneer je de galerie binnenstapt, zit rustig op een tak met bloesems die je ziet openen

en sluiten, dankzij subtiele computer manipulaties.

Zo combineert Laaper traagheid met versnellingen en ook dat levert een gevoel op van de eeuwigheid van een onbedorven natuur.

En in die stilte, waarin ademhaling de enige activiteit is, krijg je als bezoeker alle gelegenheid om alle verenpracht en vacht te aanschouwen. Elk donsveertje, elk haartje is uitgelicht.

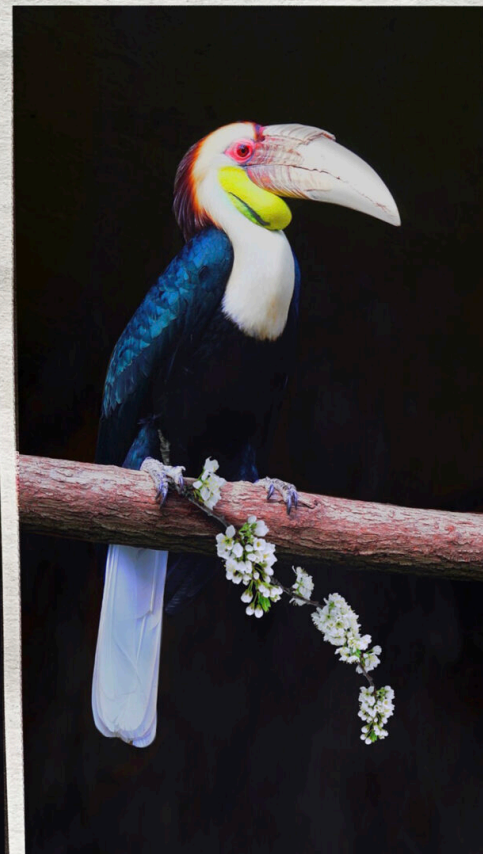
Hyperrealistisch en tegelijk blijven deze dieren mysterieus. Dat komt ook doordat je normaliter in het dagelijks leven niet een uil zo nabij in de ogen kunt kijken, waarbij dit exemplaar nota bene behoorlijk indringend terug staart.

Hoewel de uil in de galerie prima op zijn gemak lijkt, maakte Laaper ook ontwerpen om deze buiten te projecteren - metersgroot, het liefst in een stad of in Pernis, bij de Rotterdamse haven.

Stel je eens voor. Pernis, ook een en al onwerkelijkheid, waar 's nachts altijd licht brandt, gecombineerd met dit nachtdier uit ook een wereld die ver afstaat van onze dagelijkse leefwereld.

Wat zou zo'n industrielandchap dan ineens magisch worden, als decor voor het verloren paradijs.

Sandra Smets

Marjan Laaper: 'Longing for Paradise'

T/m 24/4 bij NL=US, Rotterdam.

Inl: nllisus.com

●●●●○

Longing for Paradise van Marjan Laaper.